

[Henry Hansen.]

bes, det kan lykkes at tilendebringe Arbejdet i Kommissionen, saa at et Lovforslag kan forelægges Rigsdagen, behandles og vedtages inden for den Tid, Ministeren har tænkt sig. Det er givet, at der vil gaa en rum Tid efter et Lovforslags Vedtagelse, inden den Ordning, der vedtages, kan være fuldt opbygget, og man er jo fra alle Sider enig om, at de nuværende Tilstande ikke i Længden er holdbare.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse her i det høje Ting.

Stegger Nielsen: Denne Bemyndigelse til midlertidigt at afvige fra visse Bestemmelser i Lovene om Hærens og Søværnets Ordning har jo været løbende i flere Aar og er gentagne Gange forlænget. Formaålet med den har kort udtrykt været i en vanskelig og ekstraordinær Tid at tilvejebringe Mulighed for en bedre og smidigere Udnyttelse af Lovene om Hærens og Søværnets Ordning paa de Omraader, der er nævnt i Lovforslagets § 1. Da Ministeriet skønner, at Forholdene endnu er af en saadan Beskaffenhed, at disse i sin Tid givne Bemyndigelser fremdeles er nødvendige ogsaa for Finansaaret 1948—49, er Loven foreslaaet forlænget, dog, som det fremgaar af første Linie i § 1, kun indtil Udgangen af December Maaned 1948. Herved antydes en Tendens i Retning af en kommende Afvikling, saaledes som ogsaa den højtærede Forsvarsminister i sin Forelæggelsestale gav Udtryk for, og det er vi fra mit Partis Side tilfredse med, men det er klart, at indtil Forsvarskommissionen har tilendebragt sit Arbejde, og en ny Forsvarsordning er tilvejebragt, maa den siddende Forsvarsminister have Adgang til at udnytte de Muligheder, der er i de bestaaende Love. De øjeblikkelige Tilstande ikke mindst uden for vort Lands Grænser opfordrer, jeg siger selvfølgelig, i høj Grad til at lade Ministeren beholde disse Beføjelser.

Idet jeg udtaler Haab om, at der fra Forsvarskommissionen inden saa længe maa fremkomme en Betænkning og et Udkast til en ny Forsvarsordning, som kan vedtages af Rigsdagen, en overordentlig brændende og presserende Sag, og idet jeg fuldt ud slutter mig til det Ønske, som det ærede Medlem Hr. Henry Hansen fremsatte: at denne for vort Land saa vigtige Sag maa kunne løstes op over Partirammerne og behandles sagligt ud fra Hensynet til dens Nødvendighed, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale nærværende Lovforslag til

en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Malchau: Lovforslaget gaar ud paa at forlænge Bemyndigelsen for Forsvarsministeren til at afvige fra visse Bestemmelser i Lovene om Hærens og Søværnets Ordning indtil Udgangen af indeværende Kalenderaar. Dette kan mit Parti under de foreliggende Omstændigheder tiltræde. Det er jo heldigvis saaledes i Øjeblikket, at der tilsyneladende er et endog betydeligt Flertal paa Rigsdagen, der gaar ind for og deler den Opfattelse, at nu skal det være Alvor med en virkelig Genopbygning af vort Forsvar. Det vilde dog være ønskeligt, om alle Partier kunde enes herom, saa at dette Spørgsmaal — som ogsaa de øvrige Ordførere i Dag har været inde paa —, blev trukket ud af og hævet op over den almindelige Partipolitik.

Udviklingen ude omkring understreger Nødvendigheden af, at ogsaa vi har et effektivt og betryggende Forsvar til Lands, til Søs og i Luften. At vi i Forbindelse hermed maa søge at naa frem til en tilfredsstillende Løsning med Hensyn til Hjemmeværnene som et uundværligt Led i den fremtidige Forsvarsordning, skal kun nævnes for Fuldstændighedens Skyld. At disse Hjemmeværn bør bringes ind under faste Rammer, og at det maa ske i nøjere Tilknytning til de øvrige Værn, betragter jeg som givet. De nu herskende Forhold er uholdbare i Længden. Fiaskoen med Hensyn til Vaabenafleveringen i de sidste Dage giver ogsaa et og andet at tænke paa.

Det maa beklages, at vi, hvad Forsvaret angaar, endnu omtrent 3 Aar efter Tyskernes Kapitulation og Landets Befrielse ikke er kommet videre i Retning af Genopbygning, end Tilfældet er. Derfor skal det siges saa tydeligt og utvetydigt som overhovedet gørligt, at det haster, ja, det haster meget. Vanskelighederne ved Opgavens Løsning maa ikke undervurderes, men hvor der er Vilje, er det ogsaa en Vej frem. Jeg sagde før, at der var Flertal i Rigsdagen for en Opbygning af vort Forsvar. Hvad der er lige saa vigtigt, ja, i Virkeligheden en Betingelse for Løsningen af Opgaven, er, at der uden Tvivl ogsaa i Befolkningen er et meget stort Flertal, som deler dette Synspunkt, og som siger til os herinde, at nu skal der handles, og at det ikke kan ske for hurtigt. Heraf følger da ogsaa, at man er forberedt paa og villig til at bære de Ofre af økonomisk og anden Art, der vil følge med Gennemførelsen af en til Hensigten svarende Forsvarsordning. Det konserva-